

brez žganja in brez ruma, da ne boš rekla, da sem pijanka. In čaj pijemo samo za zdravilo.

To je še naša sreča, da imamo zares dobre starše, ki zastonj zdravijo naše zimske bolezni in potrpežljivo prenašajo vse težave, ki jih imajo z nami.

»To je pa ljubezen v dejanju,« bi rekla naša gospodična učiteljica, če bi zvečer gledala nas, prehlajene šolske bolnike.

Gotovo se ne boš čudila, če Ti povem, da tole pismo pišem že dva dni. Čez dan sem v šoli, zvečer moram pa kašljati. Pismo pa čaka.

V tem času se mi je pa jeza nate že toliko pohladila, da Te vseeno prav lepo pozdravim in Tebi in vsem Tvojim želim prav srečno in veselo novo leto. Na Tono sem pa še huda.

Ali boš kaj mogla priti za praznike? Zelo bi me razveselila.

Če sem zapisala kako žal besedo, odpusti jo
svoji ljubeči Te sorodnici

Franciki.

Danilo Gorinšek: Sveta noč.

*Bela, mirna sveta noč.
Pókoj božji se razliva
prek palač in hiš in koč.
Sladke sanje vse že sniva.*

*A palače so in hiše
in je najti koč brez broja,
kjer na tihem solze briše
človek, ki mu ni pokoja.*

*Bog pa, ganjen od solzâ,
ki jih reve so rodile,
iz nebes nam Sina dá,
da se bodo posušile.*